

Posamezna šte. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.8—, polletno K 9.—, letno K 16.—; za izposojnino K 1.50. Za izposojnino K 2.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Dopolnilne in upravnishve je v Pravičinskih ulici 8. Dopolni se pošiljajo neodvisno, naročnina upravnishva. Nepravilna pisma ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petik vrsta 15 v, osmice, posilna in zabavne vrste 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je pričakati znanja. Telefon številka 118.

Priprave.

Priprave za državnozbornske volitve so se začele po celi državi. Od vseh strani prihajajo poročila, ki oznanjajo, da se stranke zelo boje, da bi jim bližnji volilni boj ne vzel nekaj mandatov. Govorili smo o poskusu na Češkem, kjer je "narodni svet" hotel uplavit na stranke, da bi opustile medsebojni boj in se vrgle z združenimi močmi proti nemškimi nasprotnikom. Toda sedaj je že skoraj gotovo, da stranke takega kompromisa ne bodo sklenile in sicer zato, ker so češki klerikalci, vspehujeni po uspehih slovenskih klerikalcev sklenili, da povsod postavijo svoje kandidate. Dolej na Češkem klerikalci niso imeli sreče in so se morali umakniti na celi črti; sedaj pa so se ojunčili; na zmago sicer ne morejo upati, ker je češki narod večinoma naprednega mišljenja in ima svojo agrarno stranko, toda značilno je, da klerikalci zopet kandidirajo, ker je to znamenje, da so si v zadnjem času opomogli. Seveda so vse napredne stranke takoj sklenile, da pojdejo v boj proti klerikalcem in že se oglašajo bojna parola: Vsi proti klerikalcem. Na Češkem bo boj tudi med socijalnimi demokrati, med t. zv. centralisti in autonomisti; spor zaradi strokovnih društev je lansko leto razdelil delavske vrste in nevarnost je, da nastane sedaj volilni boj med njimi, ker so na Češkem tudi narodni socijalisti precej silna delavska stranka bo hud boj med delavstvom; kar bo posebno v obmejnih mestih lahko usodnega pomena. Po vsem tem je torej volilni kompromis skoraj izključen. V resnici se vse stranke resno pripravljajo na volitve.

Hud boj bo tudi v Galiciji med Poljaki in Rusini. Volitve v Galiciji bodo 12. in 19. junija tako, da bo Poljakom mogoče vreči se z vso silo na vzhodno Galicijo, ko bodo v zapadnem delu gotovi.

Med Nemci ni pričakovati velikih izprememb; socijalni demokratje utegnejo tam pridobiti. V splošnem socijalni demokratje ne pričakujejo sedaj onega velikanskega uspeha, ki so ga dosegli pri zadnjih volitvah; vendar smejo računati na svojo izborni organizacijo in disciplino.

Pri nas se vrše volilne priprave z volitvami; more se reči, da je to izborna priprava, resnica pa je tudi, da bo uspeh v Ljubljani merodajen za vse druge volitve. Zato je v interesu cele slovenske stvari, da se izkaže napredna Ljubljana kot silna in odločna predbojovnica za napredek cele dežele.

Naši klerikalci upajo na popolno zmago. Odšli so z Dunaja z upanjem, da se vrnejo polnoštevilno nazaj, da pripeljejo seboj morda še kako nepoznani ali pozabljeni klerikalno glavo — sploh upajo pokazati celemu svetu, da je cel slovenski narod v taboru slovenske ljudske stranke. Pripravljeni so na popolno zmago in ni dvoma,

da se bodo vrgli z vso silo tudi na Ljubljano.

Danes naše meščanstvo pozna klerikalce prav do obisti in jim napredno meščanstvo gotovo ne bo privoščilo onega veselja, ki so ga imeli pri zadnjih volitvah. Občinske volitve so najboljše priprava, da propade v Ljubljani vsak kandidat S. L. S. ako si bo sploh upal nastopiti.

Kaj pa po deželi?

Poglejmo uspehe zadnjih volitev? Ako pogledamo število volilnih upravičencev in na število glasov, ki so jih dobili klerikalni kandidati, vidimo, da so dobili poslanci S. L. S. komaj polovico toliko glasov, kolikor je bilo volilcev. Ako pomislimo, da je pri nas volilna dolžnost, potem se moramo vprašati, kje je druga polovica glasov. Deloma so dobili te glasove kandidati narodno napredne stranke, deloma socijalni demokrati, deloma samostojni kandidati.

Isto se bo zgodilo sedaj, toda število glasov onih volilcev, ki niso v taboru S. L. S. selahko znatno pomnoži, ako se začnemo takoj pripravljati na volitve. In to je potrebno. Ni dvoma, da bodo tudi na kmeth v najkrajšem času začele svoje delovanje razne prižnice, spovednice, bratovščine itd. kakor se to godi sedaj v Ljubljani, toda proti tem klerikalnim bojnim sredstvom je treba dvigniti naše razsode moze, da primerno odgovore. Zato pa je treba misliti že sedaj in se je treba na volitve pripraviti prav tako in še bolj kakor drugod po celi državi. Uspeh priprav bo ta, da napredne vrste ne bodo raztresene v nejasnosti in negotovosti, ampak da se zberemo v eno silo in da se zavedajo, da so predbojevnikih onih naših širokih mas, ki bodo nekoč napravile konec klerikalnemu gospodstvu na Slovenskem.

Iz slovenskih krajev.

Iz Celja. 5. aprila. Pogreb Šoštanjskega diktatorja. Dne 30. marca t. l. so z velikanskim pompom nesli k večnemu počitku truplo moža, ki je Slovincem v Šoštanju vzel njih prejšnjo premoč in občinski zastop spravil v nemške roke. Ko sem gledal ta sprevod in vse te z nemškimi trakovi okinčane vence, so mi stopile v žalostni spomin vse tiste zaslepljenosti in nepremišljenosti, s katerimi so Slovenci to rodbino in posebno mladeha Hansa sami poglali v nasprotni tabor. Rodbina Woschnagga v Šoštanju je bila prvotno slovenska, čeprav ne tako odločna, kakor naša prvoborilca dr. Josip in Miha Vošnjak in dasi je gospa Nemka iz Slov. Gradca, ki pa je govorila dobro slovenski. Prvi napad na rodbino, prav nepotreben se je zgodil začetkom 80 let, ko sta stari Woschnag in njegova gospa dala posta-

viti na Šoštanjskem trgu soho sv. Marije z nemškim napisom. Tu se je celjski slovenski list iz njiju norčeval in jima očital baharijo in hinavstvo. To je oba zakonca silno spelo, češ, da nista Slovincem nikoli nič hudega storila, kar je res, ker je Woschnag do tistega časa ne samo s Slovenci volil, ampak n. pr. l. 1867. in l. 1873. tudi pridno agitiral za slovenske kandidate. Njegov sin Hans pa je bil član Čitalnice in Sokola! On je bil od mladosti silno talentiran in podjeten, pri tem pa častilakomen, da je hotel povsod biti na prvem mestu, tako tudi pri Čitalnici in pri Sokolu, kateremu bi res ne bilo škodovalo, ko bi mu agilna mlada moč stopila na čelo! Starejšim gospodom se je to za malo zdelo in ga niso izvolili za starosta. Kar je mladeha Hansa tako užalilo, da se ni nič več brigal za društvo in je izstopil. To je bil drugi korak slovenske kratkovidnosti! Najneumnejši pogrešek pa se je zgodil malo pozneje in ta je bil nepopravljiv! Mladí Hans Woschnag si je iskal neveste in opozorjen je bil na znano odlično-narodno obitelj v Savinjski dolini. Peljal se je na ogled, deklica mu je ugajala in že je mislil oglasiti se pri njenih stariših, ter snubiti za njeno roko. A kaj se zgodi! Neki naši radikali v Celju, ki so o tem Hansovem namenu izvedeli, niso imeli nujnejšega posla, kakor peljati se k dotični obitelji in spletkarili so tam proti nameravani ženitvi, rekši, da snubec ni odločen narodnjak. Hans Woschnag je o tem izvedel; ogorčen se je peljal v Celje in vzel Nemko za ženo. In ta žena, njegova sedanja vdova bo zdaj, ko se preseli v Celje, nesla seboj en milijon kron po umrlem svojem možu pridobljenega denarja! Hans Woschnag je bil namreč, to se mu mora priznati, v svoji stroki t. j. v industrijskih in kupčijskih zadevah, izreden talent neumorne delavnosti in energije. S svojim bratom vred je povečal in razširil usnjarsko tovarno do takšne veličine, da je zdaj ena največjih tovarn v Avstriji. In kdo je temu kriv, da smo ga Slovenci izgubili izmed svojih vrst? Slovenci sami! Žal, da to ni edini slučaj! Naši časniki premalo pazijo, ter le prepogostoma napadajo osebnost ljudi, ki se jim ne zde dovolj radikalni, s čemer jih odženejo — v nasprotni tabor!

Iz Celja. Po trikrat na dan se vršijo ta tedni pri nas volilni shodi v farni cerkvi. Prieditelji teh klerikalnih shodov so "pridigarji" iz Ljubljane in Maribora, ki v imenu sv. misijona zlorablajo prižnico in hujskajo proti vsemu, kar je narodnopoštenega. — In celjski kapucini, ki so pridno na delu, kjer je treba hujskati ljudstvo proti naprednim zavodom, hodijo te dni po mestu od hiše do hiše in beračijo za povečanje svoje cerkve — "dosledni" naprednjaki pa se jim ponižno klanjajo in pridno prispevajo radi kupčijskih zvez. Ali bog nas varuj hudega, značajni, dosledni in napredni smo pa vendarle!

Slovanski jug.

Albanska vstaja. Vsled nastopivše pomladi se je pričel boj Albancev proti Turkom na vsej črti. Albanci so ponosno in jako junaško pleme. Dokaz njih narodnega ponosa je zadnjič uboj nemškega majorja inštruktorja Schlichtinga. Da bodo povodom sedanje vstaje v Albaniji imele turške čete s tem žilavim in odpornim plemenom mnogo posla, je jasno. Zadnje dni se je zlasti mnogo govorilo o bojih okoli Kastrata in Tuzija, ki so bili jako krvavi. Turki so imeli v začetku jako malo uspeha, dočim so v skadarskem okraju vstale kmalu porazili. Radi te zmage domnevajo merodajni krogi v Solunu in Carigradu, da bo vstaja Albancev že tekom 14 dni udušena in to tembolj, ker se je udal znani albanski vstaški vojvoda Iša Boljetinac, ki je pravzaprav iz Črne gore zanetil upor. Časopisi poročajo, da je Boljetinac radi tega odnehal od agitacije, ker mu je bila izplačana večja svoja denarja.

Odstop srbskega ministrskega predsednika. Kakor poroča belgrajski "Mali Žurnal" iz dobro informiranih krogov, namerava sedanji srbski ministrski predsednik Nikola Pašić takoj po odgovitvi skupščine odstopiti. Njegovim naslednikom je baje določen dr. Stojan Protić, Pašić pa bi postal srbski poslanik pri kaki večji državi, na Francoskem ali Angleškem. Drugi listi pa poročajo, da so te vesti neresnične, oziroma pred pretekom koalicijskega termina veliko prezgodnje.

Hrvatsko-muslimanska koalicijska v Bosni. Kakor se poroča iz Sarajeva, je prišlo pri sklepanju kompromisa med bosenskimih hrvatskimi in muslimanskimi poslanci do precejšnjih težkoč, katerih dosedaj še ni bilo mogoče odstraniti. Nekateri muslimanski poslanci nikakor nečejo glasovati za koalicijsko predlogo, ker smatrajo nekatere točke kot nevarnost za bosenske muslimane. Kljub temu, da dosedaj še ni padla končna odločitev, vendar se splošno domneva, da bo med obojema strankama v najkrajšem času prišlo do popolnega sporazuma. Vsled hrvatsko-muslimanske koalicijske v bosenskem saboru bodo srbski poslanci osamljeni. Koalicijska bo tvorila vladno večino, Srbi pa opozicijo. Dobiček od hrvatsko-muslimanske koalicijske bodo imeli samo vlada in nemški in madžarski priseljenci.

Splošni pregled.

"Vaterland" apelira na vse konservativce, klerikalce, krščanske socialce, plemstvo duhovščino itd., da se resno pripravijo na volilni boj, da dobe v parlamentu zopet ono moč, ki so jo imeli doslej.

Turški minister notranjih zadev je odgovoril na interpelacijo glede dogodkov v Skutari, da so Malisori zahtevali oprostitev od davka in od vojne službe, ter albanske okrajne predstojnike. Vlada je storila vse korake, da prepreči vse nemire. Resnih

Nemški kandidatje za ljubljanski obč. svet in njih vodja!

SCHMITT
UNGER
STAUDACHER
RHEINTHALER
EGER
PAMER
AMBROSITSCH

dogodkov se ni bati. Vlada pojde svojo pot.

Rusko-kitajski spor ima za posledico bojkotiranje ruskega blaga. Iz Vladivostoka se Kitajci izseljujejo. Kitajski kupci odklanjajo zveze z ruskimi firmami.

Pretep v grški zbornici. V grški zbornici je bila zadnji čas debata glede osvoboditve kmetov v Tesaliji. Pri tem je prišlo do hude debate in nazadnje do boja med poslanci in na galeriji; vendar je bil vladni predlog sprejet, kar pomeni novo zmago Venizelosa.

Japonski naučni minister je podal demisijsko vsled očitkov glede uprave in javnem šolstvu. Z njim bi bil demisijonal cel kabinet, ako bi ne bila na vrsti ravno trgovinska pogodba z Anglijo. Ministri so ostali na svojem mestu in bi bili podali demisijsko, ako bi se pogodba ne bila sklenila.

Kuga se širi po Indiji. Zanesli so jo malajski mohamedanci, ki so se vrnili iz Meke.

Spanska zbornica. Canalejas je podal pojasnilo glede krize in je rekel, da bo debata o Ferrerju dognala popolno resnico. Program vlade ostane neizpremenjen.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetke.

— Dobro torej; napovej jim sestanek pri Imperijini palači. Ob desetih jih pojdem poučit, kaj je potrebno.

— Ali bom jaz navzoč, gospodar? je vzkliknil velikan, ki je komaj sopal ob burnem utripanju svojega srca.

— Ne . . .
— Kaj? Ali ne smem biti na mestu, da odnesem svojo hčer?

Treba je tako; ti boš čakal v dobrem čolnu z dvema dobrima veslačima; ko ti izročim hčer, se boš podvzidal proti pristanu, k barki, ki te bo tam čakala.

Skalabrino je vzkliknil od skritega veselja.

Kadar bo Bianka na krovu barke, se ne brigaj več za ostalo, nego se vrni k meni.

Upam, da mi zaupaš dovolj, da se boš ravnal po tem, kar sem ukrenil za srečo tvoje hčerke.

Zaupam vam, gospodar, kakor sem zaupal v Boga, ko sem bil še otrok, je odgovoril Skalabrino.

Bembo se je bil vrnil v svojo palačo, ki je stala nedaleč od cerkve Svetega Marka. Bilo je okrog tretje ure zjutraj; nebo je pričnalo bledeti od jutranje zarje. Z naglo gesto je kardinal odmahnil komornemu slugi, ki je vstopil, da bi se mu pomagal slačiti.

Na stečaj je odprl okno kabine, v katerem je bil, ter je začel počasi stopati semintja.

Kakor že bodi, ta kabinet je bil zelo lep in je tvoril prenetljiv kontrast s strogo, golo dvorano, v kateri je sprejemal tujce in take ljudi, ki se niso prištevali med njegove ožje znanke.

Bianka je mislila, da jo je videl Bembo vsega skupaj samo dvakrat, in ni vedela o njem ničesar razen njegovega imena. V

resnici pa jo je videl Bembo že tisti dan, ko jo je Imperija privredla v Benetke. In že tisti dan se je porodila njegova strast.

Bralec se utegne čuditi, da je mogla natora, kakršna je bila njegova, započeti čuvstvo ljubezni, ki je vendar nekaj nesebičnega in obstoja mnogokdaj v zatajevanju samega sebe. Odgovoriti mu moramo, da kardinal Bembo sam priznava to svojo strast v svojih pismih. In potem, da je bila ta ljubezen pred vsem čutna strast, ki se potemtakem docela sklada z vsem ostalim, kar smo povedali o tej osebi.

Bembo ni bil nikdar predmet ženske ljubezni.

In ni nikdar ljubil.

Res da je imel par kratkih razmerij, ki pa niso ostavila v njegovem življenju nikakih sledov. Od dneva, ko je zagledal Bianco, je vedel, da ga je navdala močna, resnična strast. V prvem trenutku je menil, da bo imel z Bianco in Imperijo lahek posel. Obupni odpor, na katerega je naletel pri materi, ga je kmalu privedel v silno razdraženost živcev; obenem pa je premišljal sam pri sebi, da bi bilo najboljšje, odreči se Bianki.

Toda, čim bolj si je zatrjeval, da se ji odreka, tem pogosteje je mislil na krasnega otroka, ki ga je bil zagledal, in kmalu je živila Bianka v vseh njegovih mislih.

Takrat si je Bembo dejal, da je izgubljen, ako se mu ne posreči, doseči cilj svojih želja.

Začele so se noči brez spanja, v kakršnih človek iztrga roke proti neznanemu bitju; spoznal je neizčrpne fantazije, ki jih ustvarja ljubezen, spoznal bolečine, obup in nenadno, neutemeljeno radost. Plakal je.

Da, ta človek, ki je živel samo zato, da je delal drugim jok in nesrečo, je zdaj sam prelivat solze. Čim silnejša pa je prihajala njegova ljubezen, tem bolj so mu sredstva njegovega vpliva do Imperije uhajala iz rok.

Tisti večer, ko je srečal Rolanda, je Bembo ves obupan iskal v svoji duši smelega načrta, čigar izvršitev bi spravila Bianco v njegovo oblast. Njegov razgovor z Rolandom je opredelil ta načrt, ki je poljasno plaval po njegovih mislih.

Bembo je hodil po svojem kabinetu semtertja, in vse njegovo razmišljanje se je zdaj osredotočevalo okrog srečanja, ki ga je imel pred Imperijino palačo. Razmišljal je, brez besede, brez mrmranja. Kajti že dolgo je imel Bembo dobro navado, da

je govoril čim najmanj, posebno, kadar je bil sam. Vedel je, da skoraj vsak samogovor izda kako skrivnost. Človek govori, misleč, da ga živ krst ne bo slišal, pa se najde uho, ki pobere vzklik ali besedo, ki je ušla neopreznim ustom.

In ena sama beseda je — kakor ena sama vrstica pisanja — pogostoma dovolj, da spravi človeka na vislice, četudi je nedolžen.

Bembo pa se nikakor ni smatral za nedolžnega.

Govoril torej ni; in ta navada, stiskati usnice, kakor da bi jih požiral in vlek v vase, je dala njegovemu obrazu naposled tisto posebno krinko, ki je navadna pri hinavcih sploh in pri jezuitih posebej.

Toda, četudi je govoril malo, ali pa sploh ne, mislil je mnogo.

In tisti hip si je mislil to-le:

— Tega človeka moram spraviti s sveta.

"Ta človek" je bil neznanec, ki mu je hotel izročiti Bianco in mu izkazati potemtakem neizmerno uslugo.

Aventura je nezaljšana, je premišljal Bembo. Očividno je ta človek natančno poučen o mojem početju in dejanju; to je preveč! . . . Kdo je? . . . Od kod prihaja? . . . Kaj hoče? . . . Zakaj mi hoče izročiti Bianco? Da, to pred vsem, to moram vedeti . . . Da, mož se zdi še mlad; torej je nemara zaljubljen — čuvstveno zaljubljen, kajti strasti, kakršna je moja, se ne omejujejo po starosti . . .

Bembo se je za trenotek prekinil.

Misel včasih zastaja, kakor zastaja beseda.

Človek si mora oddahiniti in preudariti, kakor preudarja med razgovorom.

Par minut je z zanimanjem gledal dvojce ljudi, po vsem videzu beračev, ki sta spala na ulici ob vogelnem kamnu, tako da jih je mogel videti s svojega okna.

Nato je nadaljeval sam pri sebi:

— Da, res ga lahko tira kako ljubezen . . . Toda koga naj bi ljubil? . . . Bianco! . . . Morda ga je zavrnila, on pa se hoče zdaj maščevati? Ne! Imperijo? Mogoče. A vendar — ne.

(Dalje.)

Volitev predsednika ruske dume. Volitev predsednika se socijalisti in delavske stranke niso udeležili, češ, da ne marajo odgovorni biti za delo ruske dume. Dobil je Rodzianko (oktobrist) 199 glasov, knez Volkonski pa 123 glasov.

Otok Pratas, ki je bil vzrok nesporazumljenja med Kitajci in Japonci, ker so Kitajci pregnali japonske uradnike, je sedaj najela neka japonska družba.

Sp. Šiška brez župana in brez podžupana.

Tako nepričakovano in s takim strahom pred opozicijo se ni menda noben župan vrgel puške v koruzo in zapustil svoje občine v sredi najljubljenejšega boja za najvažnejše občinske interese, kot je to sinoči storil župan v Sp. Šiški, g. Pogačnik. Leto in leta se bil boj zoper klerikalno nemško nadvlado v tej občini — zastoj. In sinoči pri občinski seji naenkrat ta strahoviti poraz. O vzrokih poraza ob drugi priliki; danes se omejimo le na suha dejstva.

Za večerj zvečer ob 7. uri se je sklicala občinska seja, h kateri so bili vabljeni poročevalci vseh treh slovenskih dnevnikov. Na splošno začudenje le Slovencevega poročevalca ni bilo k seji. Seja se je začela nenavadno točno. Razen Burgerja je bil vsa občinska zastopstva navzoč. Župan odpravi sejo, prečita se zapisnik iz zadnje seje. Izvredno je vse pozorno na to čitanje.

Ko je bil zapisnik prebran in ko župan pozove, če ima kdo zapisniku kaj omeniti, se zgleda svetovalec Gogala. Protestira, da zapisnik omenja neki njegov popravek, ki omenja osebo, ki se je ni imenoval; sploh pa Gogala takrat ni dal nobenega popravka v dotični zadevi (županu prihaja vroče).

Za Gogalom se zgleda svetovalec Jančigaj. Tudi on protestira, da zapisnik ni točen glede v zadnji seji obravnavane vodovodne zadeve (županu postaja se bolj vroče, napravi neko opazko proti kateri Jančigaj zopet protestira, češ, da se ima župan vzdržati vsake take opazke).

Sedaj pa je v županu zavrelo. Vstane, gresredi sobe, napravi globok poklon ter v tem smislu izreče za bodočnost Sp. Šiške znamenite besede:

Ker ne maram biti več pod policijskim nadzorstvom odklanjam sn se zahvaljujem s tem za čast župana. Pozdravljam gospodo! Odide.

Vsi navzoči so kar strmeli. Svetovalec Ojster se prvi strezne trenutnega presenečenja in predlaga, da v smislu obč. reda prevzame podžupan Zelenka mesto župana. Zelenka vstane in se skoro natanko po vzgledu ex-župana zahvali za čast svojega podžupanstva. Ni še izgovoril, ko zaorijo iz ust opozicije burni klici: **Živijo! Je bil za oba že zdavno čas!**

„Srčen pozdrav vsem gospodom!“ je g. Zelenka še sporočil in odšel za g. Pogačnikom. In s tem je bila ta za Sp. Šiško zgodovinska seja zaključena.

Sp. Šiška je bila dne 6. aprila leta 1911. ob trideset let na 8. zvečer brez župana in brez podžupana. Prvi je bil slovenski, drugi nemški klerikalec. Torej kakor Nemec pravi: Gut Weg!

DNEVNE VESTI.

Nemci in ljubljanske občinske volitve. Graški list poroča, kako veliko zadovoljstvo so izražali Nemci na zadnjem shodu v kazini nad nemško-klerikalno zvezo, ki jih prinese v

občinskem svetu kar pet mandatov. Brdsko so tožili, da so leta 1883 izginili iz ljubljanskega občinskega sveta zadnji Nemci. Dr. Eger je podal zelo zanimivo izjavo, češ: Od tega časa ni noben Nemec več prestopil praga občinske posvetovalnice, dasi bi Nemci kot najmočnejši davkoplačevalci (to ni res!) lahko zahtevali nekaj mest v občinskem svetu in dasi so jim liberalni Slovenci v pogodbi, na podlagi katere so jim Nemci delali dolgoletno tlako, kot priznanje opravilene njihove zahteve obljubili več mandatov v občinskem svetu. Teh mandatov pa Nemcem niso dali, ker ni liberalno-slovenska stranka držala besede in ker je bil bivši župan Ivan Hribar, ki je sam pogodbo podpisal, ravno v tem oziru tako pozabljen, da se ni mogel spomniti na svoj podpis, zato pa je drugod izjavil, da župansko mesto takoj odloži, če bi bil kak Nemec izvoljen v občinski svet. Nemci so torej sedaj zadovoljni, da so dobili ljudi, ki njim tlako delajo. Hudo jim je, da so jih naprednjaki za nos vodili. Oni so pač vedeli, da bi bilo nemoralno in sramotno zanje, če bi bili obljubo kdaj izpolnili. Oni so vedeli, da bi isti trenutek vstalo slovensko ljudstvo in jih obsodilo, čim bi zagrešili tak narodni greh. Naprednjaki so vedeli, da bi nastal v zavednih in narodnih ljubljancih ravno tak odpor, kakršnega vidimo danes proti klerikalnim izdajcem, ki niso Nemcem le obljubili, marveč kar dali pet mandatov!

Kako se klerikalci obnašajo pred sodiščem? Včeraj se je pred ljubljanskim okrajnim sodiščem nadaljevala že znana afera med knjigovodskim mojstrom Breskvarjem, krojačem Globevnikom in izdelovalcem drož za obmejne Slovence Košmerljem. Škoda, da pri tej razpravi ni bil navzoč škof in tista dr. Šusteršičeva „ogromna“ večina s prepričanim na katoliški podlagi. Škof bi se bil prepričal, kako spoštujejo prvi njegovi vzor katoliški svetost kraja, kjer se prisega in se v imenu Njegovega Velikanstva izreka pravica. Tista „ogromna“ večina s katoliškim prepričanjem pa bi bila videla, kako izgledajo prvi njeni agitatorji v luči toliko hvalisanega katoličanstva. Globevnik je pri tej pritiki izgledal, kakor človek, ki je celo noč prekrakal, ki je prišel naravnost iz gostilne v sodno dvorano in ki si niti toliko časa ni vzel, da bi se bil vsaj umil in obleko ter čevlje osušil. Že 2 uri pred njegovo razpravo je zabaval v razpravi sobi poslušalce s svojimi oštarijskimi dovpti, kazal sodniku hrbit in se sploh obnašal, kot bi bil še v oštariji. Ko je prišla njegova zadeva na vrsto, se je pred sodnikom naredil kar domačega. Na vprašanje, če je bil že kaznovan, je v drznem zasmehu odgovoril, da je dobil zaradi ene klofute že 20 kron. Med tem ko je Košmerlj prišel na vrsto, je Globevnik skakal okoli po sobi in se tako obnašal, da ga je celo nad vse potrpežljivi sodnik svetnik Potrato ostro pokaral, naj se spodobneje obnaša, češ, „saj niste v gostilni „pod Skalco“. Ko že drugega ni mogel, je začel Breskvarja izživljati fiksitati. Med zagovorom Košmerlja pa se je zopet začel vtikati v razpravo. Sodnik ga je drugič še ostreje posvaril, rekoč: Mirujte in sedite! Iste je moral sodnik storiti napram Košmerlju, ko je sodnik imel opraviti z nasprotno stranko. Košmerlj se je nato oblastno vsedel na mizico za poročevalce ter mahal z nogami okrog sebe. Nato sta menjala: Košmerlj je hodil okrog, a Globevnik je sedel zopet na isto mizico. Od tu je pa še nadalje spuščal svoje bombe v razpravo, na kar ga sodnik že v tretje z vsoto strogostjo posvari: **„Tih! Tukaj ni gostilna!“** — Prisego pa ima Globevnik tako za sveto, da je v

trenotku, ko je neka priča prise-gala, objesto obsedel v klopi ter si s samogovori preganjal zaspalec. Nekateri v sobi navzočih klerikalcev je bilo kar sram, videč, kako se njih glavni agitator obnaša pred sodnikom in božjim razpelom, v imenu katerega se prisega. Povpraševali so se potihoma, če ni Globevnik še od sinoči malo pijan. — Res, dr. Šusteršič v cela klerikalna stranka, kar ponosni bodite na vašo junaka: Globevnika in Košmerlja.

Košmerlj vztraja, da je klerikalec. Košmerlj je tudi pri včerajšnji obravnavi odločno vztrajal na svojem stališču, da je res tako prepričan klerikalec, da ne pusti žaliti ne „škofa ne farjev in ne tistih lumpov, ki ž njimi drže.“ Zaradi pod ušesom označenih besed je Košmerlj namreč zadnjič pri prvi obravnavi z dne 30. pr. m. izjavil, da bo Breskvarja radi teh besed tožil, ker se on, Košmerlj s tem čuti užaljenega na svoji časti. Ker se je pa s to tožbo predloško časa premisljal, se bo Košmerlj še dolgo čutil na svoji časti užaljenega, radi teh besed ne dobi več zaščitenja. Njegova tožba je namreč padla v sedaj zelo kalno ljubljano. Naj si pa vsak neklerikalec dobro zapomni, da je izdelovalec drož za obmejne Slovence, g. Košmerlj odločen klerikalec.

Afera Breskvar proti Košmerlju in Globevniku se je, kot že na drugem mestu omenjeno, včeraj zopet nadaljevala pred okrajnim sodiščem. Ker sta se oba obtožena zagovarjala, da v ovadbi označenih besed nista rabila, in ker jih tudi priči nista mogli s popolno gotovostjo potrditi, je sodnik razglasil oprostilno razsodbo. — Stvar pa pride še enkrat pred deželno sodišče. Značilen za Košmerlja je njegov zagovor, da je Breskvarja le za svet vprašal v zadevi neke davščine in da Breskvarja kot svojega dobrotnika vendar ne bo hotel žaliti. Splošen pritajen smeh, Košmerlj sam se ga ni mogel ubraniti, ko je končal svoj imenitni zagovor.

Županska kriza v Spodnji Šiški. Kot na drugem mestu poročamo, sta sinoči pri seji, ki bi imela o več važnih zadevah razpravljati, demisijsko niral župan gosp. Pogačnik in podžupan g. Zelenka. Po tej znameniti seji so se zbrali vsi napredni ter socialno demokratični svetovalci v hotelu Vega k posvetovanju o nadaljnjih korakih. G. Jančigaj je napravil na naslov obeh primerno — posmrtnico, je obžaloval, da to, kar se je sinoči zgodilo, se že zdavno preje ni zgodilo. Kajti s tem, da sta prva dva na čelu občine pred opozicijo kratkoma zbežala čez planke, sta najbolje dokazala sama, koliko jima je bil mar blagor občine. Ta zmaga naprednega zastopstva je zgolj uspeh združenih moči: naprednjakov in socialistov. Teh združenih moči vztrajnost pa bo sedaj tembol na mestu, ko je treba nastalo krizo v korist občanov ugodno rešiti. Zahvaljuje se tudi navzočim zastopnikom obeh naprednih dnevnih. — G. Ojster pojasnjuje na kratko zgodovino tega združenja naprednih elementov in želi, da obe protiklerikalni stranki tudi v bodoče gresta skupno v boj v korist občine. — Končno se je sklenilo, da se za v nedeljo pop. od dveh skliče v restavracijo Reininghaus javen ljudski shod z dnevnim redom: **Odstop župana in podžupana. Vzroki tega odstopa.**

Deželni odbor je dal nezaupnico šišskemu županu Pogačniku s tem, da je obč. svetovalec Ojster pooblastil, da odslej daje on, g. Ojster, referentu deželnega odbora potrebna pojasnila v zadevi vodovoda. Dež. odbor namreč Pogačniku ne more zaupati več, ker se je sedaj poučil, da Pogačnik kot načelnik vodovodne zadruge ne more obenem tudi kot župan občine, ki je

proti vodovodni zadruzi to sporno zadevo voditi v korist občine. To se je zgodilo dne 4. t. m. Pogačnik je za to nezaupnico izvedel, to je bil tudi glavni vzrok, da je sinoči odločil županstvo. Zato je bil tudi zapisnik namenoma tako sestavljen, da je opozicijo izzval k protestom, pred katerimi je s podžupanom vred na časten način — pobral kopita.

Glas iz občinstva. Ze nekaj časa se opazuje, da v Ljubljani po ulicah, kakor tudi po raznih prodajalnah plinova luč jako slabo sveti. Trgovci in obrtniki, ki imajo v rabi plinovo razsvetljavo, se pritožujejo, da razsvetljava ni mirna in je namesto bela, rumenkasta. Plinova razsvetljava je v Ljubljani dražja, kot povsod drugje, zato je se sme opravičeno zahtevati, da mora biti tudi boljše ne pa slabše. Če gorijo tri luči na enem lestencu, se dva koraka daleč proč ne vidi nič delati, še manj pa čitati. Če se temu nedostatku takoj ne odpo-more, bomo odjemalci plinovo razsvetljavo pustili plinarni sami, in si bomo razsvetlili svoje prostore z elektriko. Ta opomin naj velja ravnateljstvu plinarne, ki ima skrbeti, da svoje odjemalce dobro postreže.

Stavka dimnikarskih pomočnikov v Ljubljani končana. Stavka dimnikarskih pomočnikov v Ljubljani je končana, in sicer z zmago stavkajočih. Dne 4. t. m. je prišlo med mojstri in pomočniki do sporazuma, tako, da so pomočniki včeraj zopet pričeli z delom. Mojstri so se zavezali, da plačajo pomočnikom mesečno 30 K za hrano, jim zboljšajo stanovanjske razmere in radi stavke nobenega pomočnika ne odpuste pred novim letom. Kakor čujemo, nameravajo dimnikarski mojstri v kratkem zvišati svoje cene, ker se radi okoliščanske konkurence sami nahajajo precej v slabem gnetnem položaju.

Strelna v sodni sobi. Med neko razpravo v sobi št. 28. tukajšnjega okrajnega sodišča se je včeraj pred-poldne naenkrat posvetilo, nato je sledil kratek glasen pok, kot ga včas povzroči odskok iz oslabljene strele, kaj je bilo na puku? Povzročila ga je iz neznanih vzrokov vez elektrike izpeljane od stropa po zidu in na mizo sodnika, kjer stoji električne razsvetljave. Pri puku se je pretrgala vezalna nit, malo je zasmrdo, malo se pokadilo ravno poleg sedečih g. dr. Azman se je z drugimi vred morda malo prestrašil, druge nesreče pa ni bilo. Svet-nik g. Potrat je povedal, da se take „strele“ večkrat dogajajo v tej sobi.

„Slovenski Branik“. Številka 4. Vsebinsko: Nekdo: Nekaj misli o naši narodni obrambi. — L. Brunčko: Poglavja o manjšinah. — Nemška duhovščina in Schulverein. — B. B.: Prizori iz Koroške I. — Družba sv. Cirila in Metoda. — Branibor. — Z narodnega bojišča. — Obrambno delo naših bratov. Kaj delajo naši narodni nasprotniki. — Raznoterosti.

Planinski Vestnik. Štev. 4. Vse-bina: Janko Mlakar: Jungfrau in še marsikaj. — Anton Lebar: Pikel pri Borovnici (s 6 slikami). — J. Zupančič: Okolica Gorice v luči turisticke. — Dr. H. Tuma: Kaninska in Mangartska skupina. — Obzor. — List prinaša prilogo, ki pojasnjuje Mangartsko skupino in bo dobro služila vsem, ki bodo delali to partijo.

XXVIII. redni občni zbor slov. del. pevskega društva „Slavec“ v Ljubljani se vrši v soboto, dne 8. aprila ob polu 9. uri zvečer v društvenih prostorih v Narodnem domu.

Z Dunaja. Izobraževalno, zabavno in podporno društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi na cvetno nedeljo, dne 9. aprila svojo mesečno zabavo. Zanimanje za to prireditve je veliko. Vzrok k temu ni samo lep uspeh, ki ga je doseglo društvo z zadnjima prireditvama, ni samo želja, slišati zopet

milo domačo pesem v krogih rojakov — vzrok je v prvi vrsti vesela novica: dne 9. aprila se ustanovi na zabavnom večeru „Zvezde“ **Ciril Metodova podružnica na Dunaju.** Daleč od drage domovine med tujim ljudstvom nismo zabili zatiranih bratov ob meji, gorka želja je vzklikla v naših srcih, da se postavimo v vrsto onih, ki že leta in leta branijo obgroženo našo grudo. To željo, ki tli gotovo v vsak m slovenskem srcu, hočemo uresničiti, združiti se hočemo v skupnem delu. Prepričani smo, da prihitijo vsi, ki jim ni tuja še umorila narodnega čuta, k ustanovitvi te podružnice, ki bo ne le pomoč zatiranim obmejnim bratom, ampak tudi močna vez dunajskih Slovencev. — Spored, ki ga nam nudi „Zvezda“ ob tej slavnostni priliki, je obširen in bogat na krasnih točkah. Poleg moškega in mešanega zbora pod spretnim vodstvom g. Pirnata bomo imeli priliko slišati sopran-solo gđc. H. in tenor-solo g. Koserja ter proizvajanja g. Trosta na klavirju in g. Sajovica na gosli. — V nadi obilne udeležbe je društvo najelo veliko dvorano hotela „Post“, l. Drachengasse 3 in namenilo čisti dobiček deloma novi podružnici, deloma prepotrebemu dijaškemu podpornemu društvu na Dunaju.

V „Narodni čitalnici“ v Kranju predava v soboto, dne 8. aprila 1911 ob polu 9. zvečer gospod Etbin Kristan, član Akademije v Ljubljani o Otonu Zupanciču.

Sprave in poravnave. V medsebojnih tožbah razlajenja časti zaradi prepria med v eni hiši stanujočimi strankami so se včeraj z lepa poravnale gospe: Margareta Lukež, Heifel in Rosheifel. Pogoji: Castna izjava, vsaka stranka trpi polovica stroškov in pa, da bo odslej mir v hiši! Priporočamo vsem drugim v zgled! — Nadalje se je poravnalo tudi celo kr-delo Mostarjev in sosedov. Ker je bil v tem slučaju prepria le med možmi, je šla sprava bolj hitro in gladko, kot je to navada pri ženskah, ki se navadno že na koncu sprave začno iz-nova pripraviti. Sprava med Mostarji bo nesla tudi prepotrebni šoli v Mostar nekaj prispevka — to je bil pogoj poravnave. — Tudi ta poravnava naj bi naša mnogo posnemalcev!

Pri mrtvaškem odru. Pri posestniku Antonu Bogataju v Zireh je pred kratkim umrla neka ženska. Ko so jo postavili na mrtvaški oder, se je zbral naslednjega dne v sosedni sobi več kmečkih fantov, ki so jo stražili. — Kmalu je prišlo med čevljarjem Molkom in blapcem Ivanom Fojkarjem do prekeranja in končno do spopada, tekom katerega je Molek svojega tovariša 6krat sunil z nožem v hrbet.

Sramota v dvajsetem stoletju.

80 letna občinska uboga umira gladu in mraza v konjskem hlevu na odredbo župana Zurca.

Iz Kandije pri Novem mestu.

Sl. uredništvo „Jutra“!

Proti zgoraj označeni sramoti za 20. stoletje v katerem živimo, smo se obrnili že na več strani, pa kakor vidimo ima naš župan Zurec, po svoji gostilni znan pod imenom Stembur povsod svoje prijatelje zagovornike. Ker čujemo in včas tudi čitamo, da se tudi ljudje naše, Vašim političnim nazorom nasprotnne stranke zadi zatekajo k „Jutru“ na pomoč, obrnemo se do Vas s prošnjo, da preko našega Vam nasprotno političnega prepričanja le ubogi revni na ljubo priobčite poročilo o škandalu, ki jasno osvetljuje razmere v naši občini in še posebej krščansko srce našega katoliškega župana Zurca.

MALI LISTEK.

Napoleon I. in njegov dvor.

(Po dr. A. Fournierju priredil J. R.)

(Dalje.)

Dne 5. maja 1807. je namreč umrl njegov ljubljeneč Karl v starosti 4 let. Sedaj ni imel naslednika. Meseca decembra leta 1806. mu je porodila Eleonora Revel sina, ki je dobil ime Leon. Toda on je hotel imeti legitimnega sina, katerega bi lahko vzgojil za svojega naslednika.

Mogoče je že leta 1807. v Tilsitu, ko mu je Aleksander I. govoril o svoji sestri Katarini, mislil na rusko princezino. Na vsak način bi morala biti njegova izvoljenka iz stare mogočne rodbine. Seveda mu je bila Josefina, ki jo je vključil njenim postranskim potom še vedno ljubil, velika zapreka.

V jeseni leta 1807. ji je v Fontenaibleau vse razložil, toda ona je kratkoma ločitev odklonila. Josefina je še vedno upala, da si ohrani moža s tem, da spregleda njegovo občevanje

z njenimi damami, Eleonoro Revel in drugimi. Da je pripeljal iz Varšave v Pariz grofico Walewsko, še ni vedela. Bila je zadovoljna, da le ni govoril o ločitvi. Toda Napoleon ni opustil svojega sklepa.

Njegov namen, Evropo izpremeniti v federacijo vazalnih držav, se ni dal tako lahko izvršiti kakor si je bil mislil. Akoravno je leta 1808. pregnal kralje Španske in Portugalske — prvi prestol je dal Jožefu, — se je pokazalo, da so narodni in gospodarski interesi večji in močnejši, kakor njegova volja. Vsi ti vazalni knezi so nestrpno čakali na Napoleonovo smrt. In v tem, da ne zapusti legitimnega naslednika, je videl Napoleon razpad velikega cesarstva.

Že leta 1809. ko je bil v Avstriji, ko je s tako velikimi žrtvami zmagal pri Wagramu, se je bavil z mislijo, ako bi ne bilo bolje poročiti se z habsburško nego z rusko princezino, kajti v Avstriji si je mislil, so v ljudstvu veliko bolj utrjene dinastične ideje, medtem ko je v sveti Rusiji treba samo male palačne revolucije in — car izgine. Posebno veselje do kake zveze pa tudi ruski dvor ni imel.

Kneginja Katarina se je hitro po-

ročila z malim knezom oldenburškim. Njena sestra Ana pa je bila še premilada. Tako je sedaj mislil Napoleon na Marijo Lujizo, hčer Franca I., avstrijskega cesarja.

V jeseni leta 1809. se je preselil dvor v Fontenaibleau. Tu je Napoleon naprosil Hortenzijo in Eugena, naj storita pri Josefini odločilne korake. Nato pa je 30. novembra sam razodel Josefino svoj sklep in sicer z motivacijo: Francija naj vidi, da mu ni nobena žrtev prevelika, katero ne bi prinesel v blagor države. — Znani so pogoji, pod katerimi je Josefina privolila v ločitev. Dobila je naslov cesarice, apanažo 9.000.000 frankov in grad Malmaison, kjer se je nastanila.

Malo časa prej je odšlo na francoskega poslanika v Petrogradu pismo, v katerem se mu je naročilo, naj prosi za roko 15 letne Ane. Seveda je bila ta snubitev le formalna. Napoleon si je bil gotov nepovoljnega odgovora.

Predno je še prišel odgovor iz Petrograda, se je že govorilo po Parizu o snubiti Marije Lujize. Ako je v tej zadevi storil prve korake, Napoleon al Metternich, nam še ni znano. Eno pa je gotovo. Na Silvestrov večer leta

1809. so jako dolgo konferirali Napoleon, Josefina, Hortenzija in Eugen z grofico Metternich o snubitvi Marije Lujize.

Josefina je menila, da Franc I. s to zvezo reši svojo državo popolnega ruina. Hitro so bili gotovi.

Že 7. februarja se je naznanil zboru Napoleonov sklep in 11. marca je bila na Dunaju poroka. Snubil je v imenu cesarja, general Berthier. Pri poroki je zastopal nadvojvoda Karel svojega nekdanjega največjega nasprotnika.

V Parizu pa so brskali v arhivih za ceremonijami, ki so se vršile pri poroki Ludovika XIV. z avstrijsko princezino. Končno je dal Napoleon sam vse predpise.

Sprejem neveste je bil isti kot sprejem Marije Antoniette. V bližini Braunau na Bavarskem — Bavarsko je spadalo pod Napoleona — so postavili leseno hišo s tremi saloni, avstrijski, francozki in v sredi nevtralni.

V prvem je bila Marija Lujiza s svojim avstrijskim prestvom, v drugem pa je bila Karolina, kraljica neapeljska s francoskim komisarjem in novimi dvornimi damami. Karolina je imela nalogo Lujizo prva pozdraviti

na francoskih tleh. Nato je stopila Lujiza v srednji salon ter se vsedla na prestol. Berthier je stopil pri drugih vratih ter se ji je priklonil.

Po različnih formalnostih je šla v francoski kabinet, kjer jo je Karolina pozdravila v imenu cesarja in Bethier ji je predstavil nove dvorne dame. Nato so jo peljali k vozu in s tem so bile ceremonije končane.

Pot je peljala skozi Monakovo, Stuttgart, Strassburg v Campiegne kjer je že Napoleon pričakoval svojo nevesto. Peljal se je do Concellesa, tu stopil v njen voz, jo poljubil in objel in od sedaj se sploh ni ganil od njene strani, akoravno so mu bile po predpisih določene posebne sobe. V trdnjavah St. Germain, se radi tega prestopka stare klepetulje dolgo niso mogle pomiriti.

Iz Compiegne je šla pot v St. Cloud kjer je plašljiva Lujiza spoznala ves francoski dvor. Prva dvorna dama je bila vojvodinja Montebello, žena pri Aspernu padlega generala Lanneja. Ona je bila 10 let starejša od Lujize, meščanskega rodu, zelo lepa in radi tega pri drugih dvornih damah ne posebno priljubljena.

In danes se hočemo omejiti le na kratko o tem škandalu:

Okoli Božiča je naša občina Šmihel—Stopice dobila v oskrbo neko blizo 80 let staro občinsko ubogo, ki je, kakor se pripoveduje, v bližnjem sorodstvu srrastnega agitatorja naše stranke, čevljarja Piellja iz Novega Mesta. Naš župan, ki je že širom po svetu poznan, da nima prav nobenega srca do ubogih revežev, je ukazal, da se to ubogo bolešno starko zapre v poslopje, kjer se včasih po njegovi in milosti našega očitnega redarja zapirajo tudi naši občinski „hudodelci“. Poslopje je bilo svojčas last mesarja Mežnaršiča, in se še danes navadno tako imenuje. Je pa že na pol razpala stara podrtija.

Prostor, kamor je žurc pustil utakniti to staro revo, služi izvoščku Miheliču za konjski hlev. Ta reva nima ne postelje, ne odeje skoraj tudne obleke, ležati mora na tleh med konjskim blatom in nasteljo. V tem stanju je morala prebiti celo zimo. Da pa je bila zima sredi in koncem januarja huda, to Vam mora biti znano. Da bi ta reva dobila od občine tudi kako, najmanj pa primerno redno hrano, nam ni znano. Vemo pa, da se splošno govori, da dobi le takrat jesti, če ji kdo iz usmiljenja in skrivaj kaj priinese v konjski hlev. Pod takimi razmerami, ki bijejo v obraz človekoljubu 20. stoletja, ta starka že mesece in mesece hira ali bolje rečeno umira gladi in mraza. Ta stari hlev že sam na sebi ni gorak, pa tudi sicer ne more biti, ker so konji večinoma vzunal vpreženi.

Služaj sam na sebi je tak, da več kot bi naše besede povedale, govori nalostrejšo obsodbo zoper tistega, ki kot župan največje kmečke občine na Kranjskem pusti ubogo 80 let staro občinsko revo v konjskem hlevu na tleh lakote in mraza kot kako živinče počasi poginiti.

Ali res ni nad našim županom nobene oblasti več na svetu?

Več občanov.

Priobčujemo ta slučaj, zanj prevzamemo odgovornost po ugotovitvi od druge strani. Sicer pa nas veseli, da se tudi politični nasprotniki obračajo do „Jutra“. — Ured.

Škandal v Mlekarski zadrugi v Šmarji na Dolenjskem.

(Konec.)

Šmarje ni tako velika vas, da bi vse te homatije, če tudi so se godile v farovžu in če tudi je šel ljudstvo za-verovano v črnosuknarje, ne prišle končno vendarle na dan. In znano je, da tudi kmet, če je sicer še tako priklenjen na duhovniški vpliv, ali takrat, če se mu gre za denar, za zgubo ali dobiček, takrat ne pozna dosti razlike med duhovnim in navadnim človekom. Vse to kaplanovo obnašanje nasproti odposlancem deželnega odbora in Mlekarske Zveze jih je začelo navdajati z dvomi, da tukaj pri njihovi mlekarni ne more biti vse v redu. Jezilo je tudi one, ki bi morali imeti pri zadrugi kako besedo, pa jih kaplan ni pustil blizu. Kaplan pa brihtna glavica, kmalo začutil vpliv tega nezaupanja. Uvidel je, da mora to nezaupanje razgnati še predno mu pridejo na sled. Napravil je bilanco po vzorcu tistih konsumnih družtvih, v katerih je znano, da so kmalo po bilanci, ki je izkazovala „krasne dobičke“, šli z bilanco vred v — konkurz in — od tod ni dolga pot — v ječo.

Sklican je občni zbor, povabil tudi svojega prijatelja Legvarta ter tam kmetom s hitrim navajanjem števil dokazoval kake naravnost „imenitne“ uspehe je mlekarska zadruga dosegla. Ubogi kmetje so samega veselja kar zijali v tako „dobrega gospoda“ kot so šmarski kaplan. Tiskane bilance ni dal vsakemur iz rok; razposlal jih je le na nekatere člane, od katerih je morda mislil, da niti brati ne znajo, kaj se le da se bodo spoznali na zapletene račune bilance. Legvart je o tem občnem zboru napravil sijajno poročilo v Ljubljano in stvar bi bila v najlepšem redu, če bi bil res vse tako v vzornem redu tudi v dejanju, kot so mrtve številke črno na belem kazale v bilanci. Ali to je vrag, da je bilo takrat, ko je kaplan v svoji bilanci izkazoval „naravnost imenitne“ dobičke, dejansko že čez 20.000 K izgube.

Pa o tem več h koncu. Tu imam preje vso javnost opozoriti še na neko izredno posebnost ki jo je kaplan Verhovc vpeljal pri Mlekarski Zadrugi v Šmarji. V tej mlekarni se je namreč prodajalo tudi — vino.

Mleko in vino vkup, — ali ste že kdaj kaj takega slišali? No, kaplan Verhovc je brihtna glavica in je tudi ta čudež spravil vkup. Da bi Dolenjecem sploh, svojim Šmarčanom pa še bolj ustregel, je vino kar na debelo naročal iz Primorja in iz vseh drugih

doljnih krajev, le domače pristne kapljice ni maral. Je tudi naravno in u-mevno: mleko je sladko, dolenjski cviček je bil lani precej manj kot sladak, torej je kaplan, če je že k mlekarstvu tudi vino združil, moral vsaj gledati na to, da je sladkemu belemu mleku dolil tudi sladko črno vinsko kapljico. To pa je moral res od drugod naročiti. Pa ko bi se šlo zgolj ta mlečno-vinski čudež! Ali kaplan Verhovc je to vino naročal na račun Mlekarske Zdruge, vinski sodi so stali v istem prostoru kakor mleko in poredni ljudje celo govore, da se je na račun Mlekarske Zdruge kupljenega vina več popilo v mlekarni, kot se ga je razprodalo gostilničarjem, oziroma sploh razprodalo v dobro zadrugi. Tipored-neži bi celo radi vedeli, če je res, da so kaplanovi pristaši kar s puterhi in z drugo posodo hodili v mlekarno po vino, in da za to, kar so v posodo dobili, niti vinarja niso plačali. In bi tudi radi vedeli, če je res, da so se v mlekarni v „Turnčku“ po ves dan zbirali prijatelji dobre kapljice in da posebno že pozno v noč niso bogve kako prizanašali ne vinskim sedom v mlekarni, še manj pa vinu v sodih začudeno zročih čudezne prizore v mlečno-vinskem „Turnčku“ v farovžu stoječem tik hiše božje. — Gospod Verhovc, sedaj božji namestnik in ustanovitelj konsumnega društva v Žireh, dajte no tem porednežem v Šmarji natočiti čisto resnico, kako in po čem se je takrat, ko ste še Vikaplanovali v Šmarji točilo v mlekarni tudi vino na račun Vaše Mlekarske Zdruge! Stori bi to že jaz, ker sem pa uverjen, da ste vi v tem vprašanju bolje poučeni, Vam rad prepustim prednost.

Med tem pa se povrnemo zopet k Vaši bilanci, s katero ste na občnem zboru dokazovali šmarskim zadrugarjem take „krasne“ uspehe. Eden prvih teh „krasnih“ uspehov je bil ta, da ste iskreno želeli, čim prej priti iz Šmarje stran, in čim dalje, tem bolje ste mislili, da bo za Vas. Čudno g. Verhovc, koliko ste se trudili s to vinsko mlekarno, potem pa, ko ste na podlagi števil dokazali, kak blagoslov je rodilo Vaše vzorno poslovanje za celo faro, pa prepuščate krasne sadove Vašega truda drugim — žalujoci ostalim!

Seveda, če hočem govoriti resni-co — in jaz jo že moram — kaplan Verhovc ni šel sam rad iz Šmarje, iz kraja toliko prijetnih mlečno - vinskih spominov. Kaplan Verhovc je namreč moral iti in zapustiti vse spomine v Šmarji. Prišlo je namreč, kar je bilo pri takem gospodarstvu že naprej kot neizogibno usojeno, do takega poloma pri Mlekarski Zadrugi, kakršnega niti črnogledi Šmarčani niso pričakovali. Pomislite: v enem letu pa 24 tisoč kron dolga. Ko so odposlanci deželnega odbora in revizorji vse prebrskali po aktivah, torej po premoženju zadruge, niso drugega našli, kot edino le stroje in posodo kar so precej visoko ocenili na 4.000 K. Ostalo je torej vračunši ta aktivna, še dvajset tisoč K pasiva. To torej so bili tisti „krasni“ uspehi, s katerim je kaplan Verhovc kratko preje zavajal svoje zadrugarje v nade imenitnega dobička.

Pristojne oblasti bi bile v sličnem slučaju vsakega trgovca vtaknile tja kamor spada vsak, kdor dela take dol-gove. Istotako bi bila tudi postopala napram vsaki liberalni, ali socialistični zadrugi. Kaj pa se je zgodilo s kaplanom Verhovcem, kot absolutističnem vodji te zadruge? Nič, prav nič! Ko je škof izvedel, kako je njegov božji namestnik v Šmarji svoje ovčice pasel z vinom in mlekom, oziroma kako jih je omolzil, ga je hitro pre-stavil v nasprotno najskrajnejšo točko svoje škofije, v Žire. Pri deželnem odboru je naša slavna gospoda po-stala malo nervozna. Pa namesto, da bi za potuho, ki jo je dajala temu kaplanu, sama sebe za ušesa prijala, je začela grabiti za ušesa svojih nad-zornikov in faktorjev, ki so imeli nad-zorstvo čez to zadrugo. Toda ti so jim povedali v obraz, da je deželni odbor tega poloma sam kriv in da bi do tega nikdar ne bilo prišlo, če bi gotovi gospodje pri dež. odboru svoj čas ne bili metali resnična po-ročila o neredu v tej zadrugi v koš in če bi si isti gospodje ne bili mašili ušesa pred svarili, naj nikar pre-več ne zaupajo Verhovcu, če tudi je kaplan in pristaši njihove stranke. Tu-di gospoda v Mlekarski Zvezi se je oprijela mrzlca toda ta je izvirala le iz strahu, da ta škandal ne pride v javnost, ki bi glavno krivdo zvrnila na Zvezo samo. Zvezo je pa tudi spe-kla vest, da je kaplanu kar tako iz-plačevala denar ne da bi se bila pri-čala kako in kje je denar vknjižen pri zadrugi.

Ali vsa ta mrzlca in nervoznost je minila hitro, kakor je prišla. Tudi zapeljani kmetje v Šmarji ki so za-četkoma preklinjali kaplana in njego-vo zadrugo so se kmalo pomirili. O-besilo se jim je na nos, da bo ves ta dolg kaplan sam poravnal.

Ker kaplanija v Žireh Verhovcu ne nese toliko, da bi z dohodki mo-gel zamašiti preširoko in pregloboko v Šmarji zapuščeno luknjo, bodo po-božni farani v Žireh res le dobro de-lo krščanskega usmiljenja storili, če svojega kaplana Verhovca ubogajo, pa mu puste, da ustanovi konsumno društvo — ampak le na podlagi pisane pogodbe, da gre ta konsum le na kaplanov račun če je treba plačevati in če bo tudi ta konsum vrag vzel, kot je že večino drugih naših; nasprotno pa če bi konsum kaj nesel dobič-ka, da se ves ta dobiček razde-li med konsumarje, med kate-rimi pa kaplan Verhovc v tem slučaju edini ni konsumar. Druga-če pa za Verhovčev konsum v Žireh ne enega ficka ne. Škandal pri Mlekarski Zadrugi v Šmarji na Dolenjskem je velik dovolj, ni mu treba sedaj še para tudi v Žireh!

To je moj nasvet in po njem se ravnajte, če hočete sami sebi dobro!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Konferenca Khuena z Bienenrthom.

Dunaj, 6. aprila. Danes dopoldne je došel semkaj ogrski ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary, ki je takoj konferiral z Bienenrthom o bančni predlogi in brambni reformi. Nato je odšel takoj k cesarju, kjer je bil nad eno uro v avdienci. Po avdi-enci je Bienenrth izjavil, da je mogoče, da ogrska vlada vsled razpusta avstrijske zbornice sporazumno z avstrijsko vlado predloži obe predlogi že tekom meseca maja, da odvrne tudi na Ogrskem pretečo parlamentarno krizo. Popoldne sta Bienenrth in Heder-vary zopet konferirala. Zatrjuje se, da glede raznih vprašanj med njima še ni prišlo do sporazuma. Pogajanja niso imela nikakega definitivnega uspeha in se bodo nadaljevala prihodnje ne-deljo, ko pride grof Khuen-Hedervary zopet na Dunaj.

Nove volitve in češki socialisti.

Praga, 6. aprila. Deželni eksekutivni komite češke socialne demokra-cije je sklenil, da postavi v vseh češ-kih volilnih okrajih svoje kandidate, razven v onem, kjer bo kandidiral prof. Masaryk. Na ta način hočejo namreč češki socialisti demonstrirati proti Aehrenthalu in izreči prof. Ma-saryku za njegov nastop v delegacijah popolno zaupanje.

Vstaja v Albaniji.

Cetinje, 6. aprila. Mobilizacija črnogorske armade je deloma že iz-vršena. Armada je dobila ukaz, da mora biti vsak trenutek pripravljena na odhod proti meji. Črna gora hoče na ta način preprečiti vpad črnogor-skih band čez mejo.

Skopje, 6. aprila. Danes je do-spel semkaj v velikem spremstvu znani albanski vstaški vojvoda Isa Bo-ljetinac. V albanskih krogih vlada radi kapitulacije Ise Boljetinca velikansko razburjenje. Njegov korak smatrajo kot izdajstvo. Mladi Albanci so izdali na narod proklamacijo, v kateri pozivljajo na krvno osveto proti Boljetincu, ker je zakrivil poraz albanskih čet v ska-drskem okraju. Kakor Albanci trdijo, je Isa Boljetinca podkupovala turška vlada, da bi vplival pomirjevalno na albanske vstaše.

Cetinje, 6. aprila. Kot se zatrjuje, poraz Albancev še ni tako popoln kot se je prvotno domnevalo. Bitke še vedno trajajo. V obližju mesta Kastratije je prišlo te dni do hude bitke, v kateri so bili Albanci od Turkov popol-noma poraženi. V obližju mesta Di-noši je prišlo danes zjutraj zopet do hudega spopada, pri katerem so bili turški prostovoljci pregnani in so se morali umakniti.

Posvetovanje banovih pristašev.

Zagreb, 6. aprila. Za soboto je sklical predsednik banovih kimavcev, grof Pejačević, vladne poslance in cen-trumaše k sebi, nakar se bo takoj vršilo posvetovanje hrvaške delegacije v Bu-dimpešti. Določila se bo bodoča tak-tika hrvaških poslancev pri budgetni debati. Vladni kimovci bodo tudi zav-zeli svoje stališče napram poslancu Zbierzechowskemu, ki je pred kratkim izstopil iz vladnega kluba. Zbierze-howski je bil namreč eden najupliv-nejših in najodličnejših banov pri-stašev in je njegov izstop vzbudil med munkaparti velikansko konsteriranje. Radi tega namerava v soboto Bienenrth sam pregovoriti svoje pristaše, naj uplivajo na Zbierzechowskega, da zopet vstopi v vladno stranko.

Tiskarska stavka v Sarajevu.

Sarajevo, 6. aprila. Ker sarajevske tiskarne tiskarjem niso dovolile dra-ginske doklade, je pričelo vse tiskar-sko oboje v Sarajevu s stavko, vsled česar so vsi sarajevski listi izšli danes v pomanjšani obliki.

Položaj na Daljnem Vzhodu.

Petrograd, 6. aprila. Iz Harbina se poroča, da Kitajci v Mandžuriji strastno agitirajo proti Rusom. Posa-mezne trgovske provincijalne zbornice razširjajo med ljudstvo proklamacijo, v kateri hujkajo proti Rusom in po-zivljajo narod k bojkotu ruskih trgovcev in obrtnikov.

Razne vesti.

* V Kanalu la Manche so divjali zadnji čas veliki viharji. Potopili so se en norveški, en nemški, en ruski, in en angleški parnik. Ena posadka se je rešila, o drugih se ne ve.

* 750.000 litrov piva na ulici. V Bruslju se je podrla stavba, v ka-teri je bilo shranjeno pivo. Zidovje je zdrobito sode in pivo se je razlilo po ulicah, kjer je teklo kar v potokih.

* Mednarodni umetniški kon-gres se je otvoril te dni v Rimu. V imenu tujih umetnikov je govoril pred-sednik francoske akademije Duran.

* Čuden slučaj. V Černovicah so našli vdovo Willner mrtvo v njenem stanovanju. Vse je kazalo na umor. Pri obdukciji pa se je pokazalo, da je vdova umrla naravne smrti in da je dobila razne udarce šele pri po-skusih, da bi jo zopet oživili, ker je Willner, umrla baje za kapjo. Prijete osebe so bile izpuščene.

* Tenorist in žena. Znani češki homorni pevec Burian je gostoval te dni v Pragi. Za njim se je pripeljal iz Draždan tudi neki Adolf Dingels, ker ga je sumil, da mu zapeljuje nje-govo ženo. Pred par dnevi je Burian srečal Dingelsa na ulici in se mu je zdelo, da nekako sumljivo posega v žep kakor da bi segal po revolverju. Zato je Burian pobegnil k policiji in je zahteval varstva. Ker si ni bil svesti življenja je Burian drugi dan odšel iz Prage in je pustil svoje gostovanje. Dingelsova sumnja ni brez vzroka. Lepi operni pevec je že pred par leti odpeljal Dingelsovo ženo, toda Dingels je njima sledil in je vzel svojo ženo nazaj. Od takrat Dingels Buriana stalno zasleduje. Dingels baje ni čisto normalen, zato je postal Burianu ne-varen. Vložil je tudi tožbo proti Bu-rianu zaradi zapeljavanja, toda Burian je sedaj saški podanik in avstrijsko sodišče ni moglo odločevati o tej za-devi in Avstrija sploh nima zakona zoper zapeljavanje žen. Narodno gle-dališče je odpovedalo opero Tann-häuser, ko je bilo pred gledališčem že mnogo občinstva, ker je šele zvečer izvedelo, da se je operni pevec iz bo-jazni za svoje življenje odpeljal. Buri-anova afera je senzacija dne.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe, 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Pis-menim vprašanjem je priložiti znanke 20 vln. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se pla-čujejo vnaprej; zunanji inserenti v zvezkah. Zaključek malih oglasov ob 6 uri zvečer.

Prazne škatle, že rabljene, prodaja v vsaki velikosti in množini P. Magdič, nasproti glavne pošte. U 30/15—1

Damski in dekliški stamuki se zaradi opustitve modistovske obrti prodajo za vsako primerno ceno. P. Magdič, modna trgovina v Ljubljani, nasproti glavne pošte. U 29/15—1

Dobra la pridna kuharica se išče za malo, dobro idočo gostilno v Ljubljani; vodila bo tudi samostojno gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. — Več pove upravnistvo „Jutra“. U 41/4—1

Mizarske pomočnike z dobrimi izpričevali sprejme Rudolf Kuhar, mizarski mojster v Mo-kronogu. U 40/3—1

Absolvent obrine šole išče mesto risarja, najraje v Ljubljani. Ponudbe pod „Absolvent“ na upravnistvo „Jutra“. 33/1—1

Lepo stanovanje z dvema sobama, ko-palno sobo in priključnimi se odda s 1. majem. Kje, pove upravnistvo „Jutra“. 47/2—1

Jako veliko skadišče za vsako porabo se odda takoj. Sp. Šiška št. 62. 49/3—1

Viktorija Pretner, šivilja, se priporoča vsem cenjenim damam. Marije Terezije cesta št. 90, Perhavičeva hiša. 50/3—1

Šivilje se sprejmejo pri A. Singer, Go-sposka ulica št. 4. 207/2—1

Izučena šivilja za belo perilo se sprejme. M. Kocjan, Sv. Petra ceste št. 19. 208

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj kupiti ali prodati, doseže to najlažje, ako inserira v Malih oglasih „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vinarjev.

Poslano*)

„Slov. Narod“ je dne 1. aprila t. l. priobčil izpred sodišča notico z naslo-vom „Klerikalna opravljivka“, v kateri trdi, da sem bila jaz Ivana Kosmač, stanujoča v Križankih, obsojena radi predolgega jezika na 6 dni zapore in poravnavo sodnih stroškov.

Izjavljam, da nisem bila še nikdar sodnijsko kaznovana, najmanj pa zaprta.

Ivana Kosmač,
Križevniška ulica št. 9.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

A. Feldstein
priporoča svojo
galanterijsko knjigovoznico
na Radeckega cesti šte. 12.

Diplomirani krojač
Anton Presker
Ljubljana, Sv. Petra cesta 14
priporoča svojo krojačnico in ve-liko zalogo oblek.

Mlad čevljarški obrtnik

podjetnega duha in treznega značaja v prijetnem kraju na deželi, z malo trgovino, star 28 let, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično, staro od 18 do 25 let s premoženjem ter zmožno nemškega jezika. — Dopisi naj se pošiljajo do 15. aprila s sliko na upravnistvo „Jutra“ pod Bodočnost 2.

Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da je zopet otvorjena staroznana

gostilna
„Pri avstrijskem cesarju“
na Sv. Petra cesti št. 5.
Abonenti se sprejemajo na hrano po nizkih cenah.
Za obilen obisk se vljudno priporoča
F. K. Čenčič.

Olimpija
krema

je suha krema, brez maščobe, ob enem naj-finejše milo, raditega je Olimpija krema, kosmetično sredstvo prve vrste. 1 lonček velja 1 krono 20 vin. Po pošti franko 1 K 30 vin. — Dobi se v glavni zalogi: Lekarna Trnkoczy, Ljubljana.

Trajajočo in dobro eksistenco si lahko vsakdo pridobi z nakupom dobro vpeljane

tovarne

za sodavico in pokalice v večjem in-dustrijskem kraju brez konkurence. Kapitala je potrebno samo 5 do 6.000 kron. Pri tem se lahko posebej izvršuje dobro kočijstvo. Več. pove uprav-nistvo „Jutra“.

Tovarniška znamka „IKO“.

Specialiteta: edina ura slovarska za telovadce. Dobi se samo pri trditvi: II. SUTNER, Ljubljana. Mestni trg in Sv. Petra c.

Lastna tovarna ur v Svici.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Poslovodkinja

ki je zmožna popolnoma samostojno voditi konfekcijsko trgovino ter je v moči vložiti nekaj kavcije, se sprejme pri D. Rovšku, Ljubljana, Kolodvorska ulica 35. Pogoji so plača in odstotki. Pozneje lahko odkupi trgovino.

Najboljše sukno

kamgarin in modno blago za obleke, dobite vedno najceneje in najboljše le pri

Lenasi & Gerkman

Ljubljana
Stritarjeva ulica št. 4.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHEK
Najboljše pokrivanje streh
General. zastop: V. Janach & Co., Trst.
Glavna zaloga:
T. Korn, Ljubljana.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdomno
F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d. pod garancijo.

Naroča se:
Dunaj XV.,
Fünfhausgasse šte. 5.

Samo 20 vinarjev na dan

znašajo dobavni stroški izvrstne in moderne samopisnice, ako se vpoštevata funkcijsko dobo, za katero se jamči pri nakupu pisalnega stroja

Smith-Bros.

Najboljša in najpopolnejša samopisnica sedanosti.
Prospekti na razpolago! Brezplačno razkazovanje!

The Rex Co.

Ljubljana, Selenburgova ul. 7
Telefon št. 33.

Jutro se prodaja v Trstu po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ereigaj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

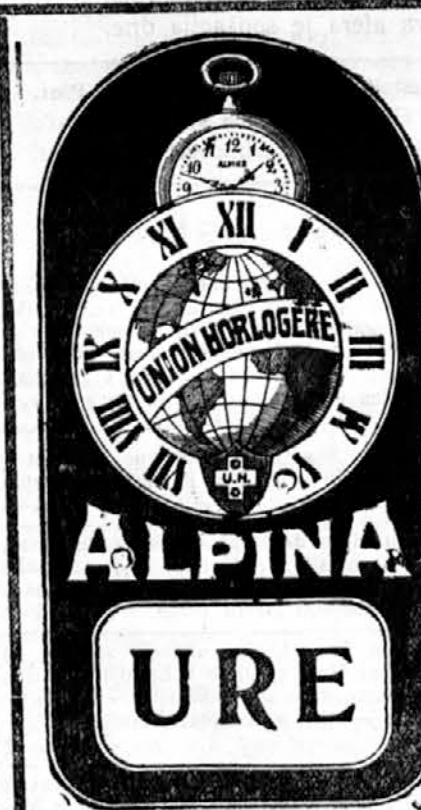
Ed. Šmarda

potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

Samo 6 dni!

Prodaja originalnih voznih listov („šifkart“) francoske linije čez Havre v New-York in nazaj.

Priznana največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1
samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarnih švicarskih ur „Union“ v Genovi in Biele, on torej lahko po originalno tovarniških cenah garantirano zanesljivo, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane

... **ALPINA URE** ...

z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštne prosti.

Tovarna vozov

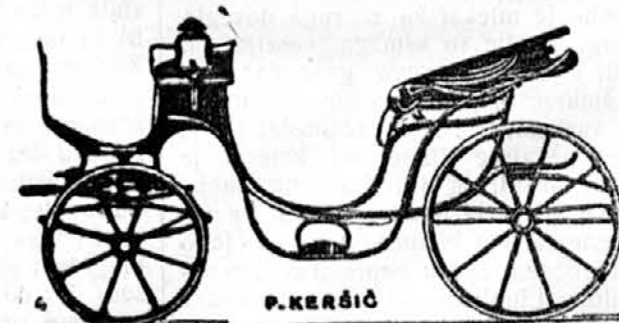
Peter Keršič, Sp. Šiška

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči. Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjizice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

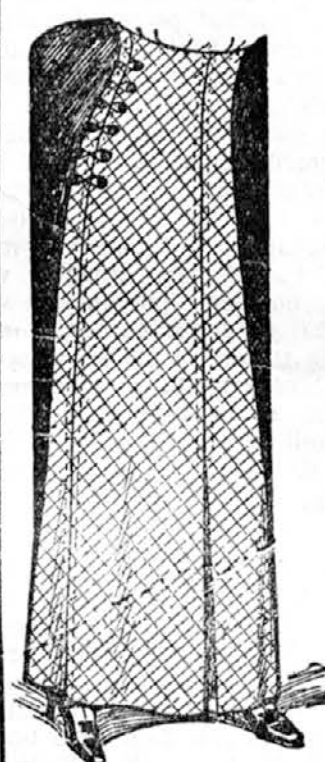
Naročajte in kupujte „JUTRO“! Izvod samo po 4 vinarje.

Miši in podgane naredo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanske pasti za miši in podgane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII, Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

K 16.—

Mlačna ::
:: krila
ali

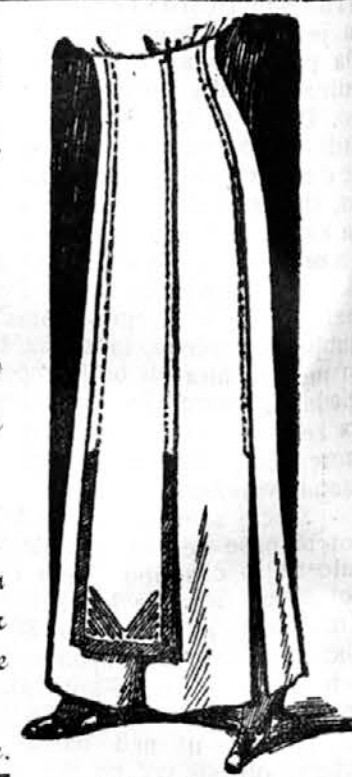
kostumi
gotova ali po
meri po istih
cenah.

Ogromna zaloga
gotovih oblek za
gospode in dečke ter
konfekcije za dame
in dečlice.

Znane nizke cene.

O. Bernatović.

„Angleško skladišče oblek“ v Ljubljani
Mestni trg 5.

K 20.—

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Piebler, Kongresni trg.
Češark, Selenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Sajd, Dunajska cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Zaloška cesta.
Remžgar, Zelena jama.
Bič, Zaloška cesta.
Sveteč, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Ojstriš, Poljanska cesta.
Sterkovič, Dunajska cesta.